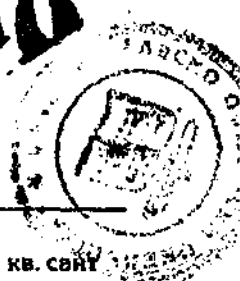

ВАРНАНСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА
Излиза всъки петък

Абонаментъ: За година 55 лв. За 6 месеца 30 лв.	Всичко, що се отнася до вестника, да се изпраща до кметството — Варна	Обявления: Официални по 2 лв. на кв. сантиметър търговски по споразумение.
Брой 1 лв.	Редакцията: Общинското управление, секретарията.	Брой 1 лв.

Анастасъ Петровъ
(общ. съветникъ)

СТОПАНСКО-СОЦИАЛНАТА ОБЩИНСКА ПОЛИТИКА

III. Комисарството и прехраната

Въ последния случай повелителен дългъ е на общинския съветъ сериозно да погледне и нареди радикално да се използва едно богатство — гората, което много общини въ България не притежаватъ, а въ странство много общини получаватъ отъ горитѣ онова, което е необходимо за по-голямата частъ отъ разхода имъ.

Тукъ му е мѣстото—кога се говори за гората—да се спомене и за оная икономия, която ще се направи ако отоплението на училищата и общинскитѣ помещения се извършва не съ дърва, а съ камени въглища чрезъ печкитѣ пернишки типъ. Ще иматъ еднаква температура за презъ цѣлия день, по-голяма чистота, по-малка опасностъ отъ пожаръ и 3—4 пѣти по-ефтино отопление. Още първата година ще се икономиса сумата — ако се употребяватъ камени въглища, която е потрѣбна за набавяне на печкитѣ.

Казаното до тукъ се свежда къмъ следното:

1) Сегашния начинъ по който се експлоатиратъ градинитѣ да се замѣни съ даванетоъ имъ на градинари на кооперативни начала; 2) Общината непосредствено да експлоатира гората, като се положатъ и по-голямъ грижи за стопанисването ѝ; 3) Комисарството съ своя персоналъ да се закрие отъ което ще се реализира една печалба на общината; и 4) Единъ отъ помощникитѣ ще се натовари съ досегашната работа на комисарството.

Въпросътъ за хлѣба, месото и млѣкото над-

скача рамкитѣ на една стопанска политика. Този въпросъ е социаленъ и за неговото разрешение трѣбва и помощта на държавата.

Хвърлимъ ли погледъ въ далечното минало ще видимъ че една отъ главнитѣ грижи въ древността, е била грижата за снабдяването на населението съ ефтинъ хлѣбъ. Така напримѣръ въ Атина и Пирей е съществувалъ особенъ магистратъ, тъй нареченитѣ ситофилаки (житопазачи), които трѣвало да надзираватъ и регулиратъ житната търговия. Тѣ сж контролирали търговцитѣ на жито, които били задължени да събавятъ предъ тѣхъ количеството на внесеното жито и да продаватъ житото и брашното на опредѣлената цена и съ опредѣленитѣ точни мѣрки. Въ Атина имало законъ, който не позволявалъ на отдѣлнитѣ жители да закупватъ отъ вносителитѣ по-вече отъ 50 товара наведнѣжъ.

И въ Римската империя най-важната задача на общинскитѣ съвети и чиновници е била грижата за снабдяване на населението съ ефтини хранителни произведения, като държавата не позволява търговията съ хранителни припаси да бжде напълно свободна, тъй като императора често пѣти ималъ голѣма нужда отъ жито за войската въ Римъ. Държавата сжщо често използва притежателитѣ на кораби и товарекъ добитъкъ за свои нужди.

Въ сегашно време въ европейскитѣ държави

този въпросъ е разрешенъ най радикално, като общината има свои фурни и магазини. Още преди войната въ Англия, Германия, Италия, за защита на общественния интересъ, сж били отворени хлѣбопекарници, месарници, организирано е било отворянето такива магазини и въ много градове и въ Франция. Целта на тия предприятия не е да реализира нѣкакви печалби, а е само да регулиратъ пазаря, да служатъ на общественния интересъ. Следъ войната въ стотици градове на Италия сж открити общински магазини наречени *enti avtopomi* (автсномни магазини).

Тѣ стоятъ далечъ, далечъ отъ всѣка политика и сж образувани по инициативата на общинскитѣ и окръжни съвети, а сжщо и по инициативата на кооперативни сдружения, работнически синдикати, филантропически дружества, съ една дума образувани сж отъ всички сдружения, които работятъ за общественния интересъ. Всички тия различни сдружения събиратъ, чрезъ подписка, капиталъ—нуженъ за предприятието, което, естествено, и сами управляватъ. Тия магазини сж подъ контрола на общественитѣ власти, но не и подъ тѣхно управление.

И въ Франция, следъ войната, започнаха да правятъ това—създадоха се тѣй нареченитѣ обществени служби по прехраната, които сж почти сжщото нѣщо, като италианскитѣ автономни магазини.

Къмъ сжщото трѣбва да се стремимъ и ние общинскитѣ съветници, като на първо мѣсто подпомагаме кооперациитѣ и всѣка колективна инициатива въ това направление, до като се достигне до най-новата форма на тази обществена инициатива—народнитѣ магазини, които съ успѣхъ ще се борятъ съ спекулата.

Въ миналото общинския съветъ е изпадналъ въ голѣмо затруднение въ борбата си да даде по-евтинъ хлѣбъ на гражданитѣ, защото не разполагатъ съ първичния продуктъ на хлѣба—жи-

тото, нито пъкъ държавата се месеше въ тази борба. Въмѣсто да се нормира житото и въ последствие брашното на мелничаритѣ—нормировката почваше и завършваше само съ хлѣбаритѣ и отъ тукъ—често пжти—следваше неуспѣха на борбата. Много отъ градскитѣ общини, схващайки по-дълбоко причината на спекулата съ хлѣба, образуваха си собствени житни складове, нѣкой имаха и собствени фурни—и по този начинъ по-сполучливо разрешаваха въпроса за евтинъ хлѣбъ на гражданитѣ. Значи самия естественъ пжтъ е ръководилъ тия градски общини въ борбата имъ за евтинъ и доброкачественъ хлѣбъ—за да се доближатъ до онова положение, което по горе очертахме въ европейскитѣ държави да иматъ свои фурни и др. магазини за борба съ спекулата.

Сега—когато държавата опредѣля цената на житото, въпроса за хлѣба по-леко се разрешава и борбата съ спекулантитѣ, мелничари или хлѣбари по-леко се води.

Поради обстоятелството, че всички държави сж затворили своитѣ граници чрезъ високи покровителствени мита и не може да има никакъвъ стокообменъ, нашитѣ хранителни продукти оставатъ напълно за вътрешна консумация, вследствие на което ценитѣ имъ постепенно се понижаватъ за намаление ценитѣ на нашитѣ произведения, на мѣстна почва, не малко влияния оказва и обедняването на консуматоритѣ. Ето защо ценитѣ на зърненитѣ и другитѣ земеделски произведения сж спаднали надъ 50 на сто. Днесъ ние ядемъ месо подъ нормиранитѣ цени, и не следъ дълго време ще имаме предлагане на още по ниски цени—щомъ нѣма износъ. И тукъ услугата на комисарството е излишна, когато нормировката може да се извършва и следи отъ единъ пом. кметъ.

Идния пжтъ ще говоримъ за грижитѣ, които общината трѣбва да полага за беднитѣ и безработни граждани.

Инж. Г. Николовъ

н-къ общ. химич. лаборатория

Консервиране на гроздовия сокъ

Едва тая година консервирането на гроздовия сокъ излиза отъ своята любителска фаза, а консервирания вече продуктъ става търговски артикулъ за масова консумация. Стотици хиляди литри гроздовъ сокъ ще бждатъ консервирани отъ самитѣ производители-лозари, които нѣматъ почти никаква практика въ тая сравнително нова за тѣхъ областъ; а теоритическитѣ имъ познания клонятъ къмъ нулата. Отъ друга страна склонно-

стаа имъ да не се съветватъ съ специалисти е позната на всички ни.

Отъ това произлиза голѣмата опасностъ значителенъ процентъ отъ тоя цененъ продуктъ да бжде похабенъ.

Консервирането на гроздовия сокъ става по нѣколко начина: повечето отъ които (пастьоризация, консервиране чрезъ замразяване, филтруване, електричество и др.) нѣматъ практическо значение

за нашитѣ дребнособственишки условия, поради скъпи апарати и др. Начинъ който се наложи у насъ е консервиране чрезъ антисептично действующи химически съединения. Такива химически съединения сж натриевия бензоатъ, серния двуокисъ и явилите се напоследъкъ въ търговията препарати — беззоралъ и микробинъ, които въ основата си съдържатъ натриевъ бензоатъ, обаче въ известни съотношения съ позволени отъ закона бистрители, винена киселина и др. Нашия производителъ като че ли по-удобно манипулира съ тѣзи препарати, защото не полага на химически анализъ получения гроздовъ сокъ и значи не познава точно неговия съставъ, а тѣ (препаратитѣ) му даватъ всичко въ готовъ видъ. Защото не всѣка мѣстъ е пригодна за консервиране. Мѣстъ съ високъ захаренъ процентъ — надъ 18⁰/₃ и слаба киселинностъ е непригодна. Особенно подходяща е мѣстъта отъ онези сортове които иматъ по-голямъ киселинностъ и захарностъ отъ 15—18 на сто. Мѣстъта съ много голѣмъ процентъ захаръ и слаба киселинностъ се избистра мжчно и при пиене се чувствува особенъ неприятенъ вкусъ и дразнене на гърлото предизвикано отъ натриевия бензоатъ, който не е влѣзълъ въ химическа реакция съ киселинитѣ на мѣстъта поради тѣхната липса въ нея. Много добре могатъ да се употребяватъ за консервиране негоднитѣ за износъ остатъци на десертни сортове като напр. нашия димягъ, които сжщо така не могатъ да се употребяватъ за приготвяне на вино поради слаба захарностъ. Не бива обаче да се взематъ загиналитѣ, плесенясаи и повредени грозда, понеже се мжчно избистрятъ и притежаватъ дѣхъ на плесень. Много за препоржчване е гроздето което ще се употреби за получаване на сокъ да се измива съ вода ако е замърсено съ прѣсъ и др.

Пренасянето, смачкването и пресуването, а така сжщо и предварителното избистряне на получения гроздовъ сокъ съ калиевъ метабисулфидъ или бензоалъ се извършва *непременно въ деня на брането.*

Защото само по-тѣзи начинъ можемъ да имаме известни гаранции че не е почнала ферментацията и че ще получимъ доброкачественъ продуктъ. Сждоветѣ въ които ще поставимъ гроздовия сокъ се измиватъ добре съ врѣла вода съдържаща 8—10⁰/₀ сода следъ което се изплакватъ много добре съ чиста вода.

Напушването съ сѣренъ двуокисъ е сжщо за препоржчване.

Сждове въ които е стоялъ гроздовъ сокъ следъ изправването имъ трѣбва незабавно да се измиятъ добре.

Самото консервиране се раздѣля на два периода: избистряне и консервиране. Източената отъ кадуса или пресата пресна мѣстъ се поставя въ каца и се прибавя за всѣки 100 литра мѣстъ по двадесетъ грама калиевъ метабисулфитъ, разтворенъ предварително въ 5—6 лит. отъ сжщата мѣстъ, а за по-бързо избистряне се прибавя и по 100 гр. испанска прѣстъ или каолинъ за всѣки 100 лит. мѣстъ, ако пъкъ се работи съ бензоалъ то вмѣсто калиевъ метабисулфидъ и испанска прѣстъ се поставя бензоалъ, който служи за избистряне.

Най-късно следъ 24 часа мѣстъта е избистрена и се претака само бистрата частъ и бѣчвата се напълня поне $\frac{3}{4}$.

Утайката се поставя въ джибритѣ и служи за добиване на ракия. Къмъ така избистрената вече мѣстъ се прибавя натриевъ бензоатъ по 0.9—1 гр. за литъръ мѣстъ. Но не и по-вече защото ще се влезе въ конфликтъ съ З. Н. Здраве. Точно претегленото количество натриевъ бензоатъ се разтваря предварително въ 5—10 литра избистрена мѣстъ, а така сжщо и винена киселина ако химическата анализа е установила че киселинността на мѣстъта е слаба. Следъ като се убедимъ, че всичко е разтворено безъ остатъкъ чрезъ грижливо разбъркване и нѣколко часово престояване прибавяме този разтворъ къмъ общото количество избистрена мѣстъ постеленно на малки порции като при това разбъркваме добре. По този начинъ се разтваря и прибавя и бензоалъ, ако работимъ съ него.

Необходимо е следъ 1—2 месеца гроздовия сокъ да се притоци въ другъ сждъ.

Така ще получимъ единъ добре консервиранъ гроздовъ сокъ който ще бжде траенъ и доброкачественъ.

Свобщава се на г. г. гражданитѣ, че есенната ваксинация на новороденитѣ деца отъ 1 януарий 1932 г. до 30 юлий с. г. започва отъ 14 октомври 1932 г. и ще продължава до 30 ноември т. г. Родителитѣ сж длъжни да донесатъ децата си въ Санитарната служба, която се помещава въ Пожарната команда до тоя срокъ. Сжщо въ тоя срокъ подлежатъ на реваксинация и младежитѣ отъ двата пола които сж въ 20 годишната си възраст. На неявилитѣ ще се съставя актъ по чл. 125 отъ Закона Н. Здраве.

Варна
Печатница „Войниковъ“
Телеф. 502.

Хр. Кр. Мирски
общ. съветникъ

Миналото на Варна и управниците ѝ

Кметуването на Дамянъ Перелинговъ

Избранъ на 25. VII. 1903 г. за кметъ. Макаръ и кметувалъ кратко време, той се е старалъ да проучи положението на общината и се замислилъ за редъ мероприятия.

На 4. XII. кметътъ е описалъ лошото положение на общинскитѣ финансии, констатиралъ е, че отъ нѣколко години всѣкакво благоустройство било спряно, и Варна, като приморски и търговски градъ е потъналъ въ калъ, че по липса на средства почти нищо не могло да се направи за повдигането на града въ хигиенно и естетично отношение.

На 12. I. 1904 год. е билъ прочетенъ писмени докладъ на кмета. Решено било доклада да се напечата и въ общинския вестникъ. Съвета на тая дата решилъ: 1) да се отдаде докарването вода на концесия, като техническото отдѣление изработи поемнитѣ условия; 2) да се възложи на техническото отдѣление да приготви поемни условия за отдаване канализацията на концесионеръ; 3) да се построи скотобойна чрезъ концесия; 4) одобрилъ се по принципъ заемъ отъ 2¹/₂ мил. за изплащане стари дългове, за изплащане на всички отчуждени частни имоти за улична регулация; 5) да се построятъ хотелъ, морски бани и общински театъръ чрезъ концесия. Проектирало се хотела да бжде край морето съ всички удобства, банитѣ да бждатъ съ всички научни и технически приспособления, а театърътъ да бжде построенъ срещу общ. управление на жгъла на градската градина. Решено било да се изискатъ отъ Пловдивската община поемнитѣ условия и договора, сключенъ съ Белгийското д-во, което е снабдило Пловдивъ съ вода, а отъ Софийската община — за канализация.

На 4. X. 1903 г. билъ утвърденъ търга за докарване вода отъ резервуара при „Гроздъ“ до градския водопроводъ при моста на ул. „6 септември“, а на 13. II. 1904 г. били отпуснати отъ общинския разсадникъ фиданки за засаждане лагера. Бюджетътъ за 1904 година възлизалъ на 601.157.24 лв.

Кметуването на Д-ръ Ангелъ Пюскиюлиевъ

На 8 II 1904 г. при новъ съставъ съвета е билъ избранъ за кметъ Д-ръ А. Пюскиюлиевъ, а за помощници: Джендо Георгиевъ и Никифоръ

Гиневъ. Съветници сж биле: Гани Чолаковъ, Тони Петровъ, Г. Паничерски, Андрей Илиевъ, Никола Боевъ, Ст. Пиронковъ, Д-ръ Н. Бакърджиевъ, Тодори Пенчевъ, Иванъ Ницовъ, Юрд. Мирославовъ, Хюсю Налбантоолу, х. Бекиръ Дервишовъ, Али Еф. Шакировъ, Никола Парасковъ, Османъ Еф. Демировъ, Аведисъ Азисовъ и Дим Хаджиоглу, а секретаръ на общината билъ Пап. Атанасовъ.

На 8 III 1904 г. кметътъ е изложилъ финансовото положение на общината като е констатиралъ, че дългътъ на общината е билъ 933,572.50 лева. Определена била комисия за проучване въпроса за заемъ, която да внесе мотивиранъ докладъ.

На 19 IV 1904 г. по предложение на общ. съветникъ Г. Чолаковъ е било решено да се назначи комисия, която да изучи финансовото положение на общината и даде бъдещето положение на Варна въ техническо отношение. Подчертана била необходимата нужда за канализация, нивелация, водоснабдяване, отваряне на улици и пр. Имайки предвидъ финансовото положение на общината, че не е розово, изтъкнало се е, че е нужно да се сключи заемъ. Това се налагало, защото гр. Варна е останалъ въ сравнение съ други градове много на заденъ планъ. Това положение се отразявало зле на самитѣ граждани. Независимо отъ това, Варна, като втора столица посещавана отъ разни външни лица съ тая си гледка правела лошо впечатление.

На 19. IV. с. г. кметътъ билъ упълномощенъ да отиде въ София за проучване въпроси за бъдещото процътяване на Варна и на 24. V. е направилъ доклада си. Докладванъ билъ също въпроса за продължение държавния каналъ на р. Девня съ общинския, въ смисълъ да стане на държавни разноси.

Доста грижи сж се полагали за благоустройството на града.

На 19. III. 1904 г. било решено да се направи ул. „Сливница“, която презъ лѣтния сезонъ е била почти единственната, която води за морскитѣ бани, а още повече и за това, че Варна лѣтно време се посещавала отъ доста чужденци и тая улица трѣбвало да бжде до негде добре.

На 16. VII. с. г. кметътъ е направилъ докладъ по въпроса за водоснабдяването града съ

доброкачествена вода, както и по въпроса за канализиране на града.

Споредъ доклада, отъ направената анализа се установило, че най-доброкачествена вода е била тая отъ „Харамидере“. Необходимо се счело да се направи планъ и по конкурсъ, като се решило да се дадатъ три премии: I — 12,000 лв., II — 8000 лв., III — 5000 лв.

На 10. VIII. с. г. отъ кмета е изтъкната необходимостта за постройка на хотелъ при морето и то по липса на средства, да се отдаде на концесия по подобрени условия. Опредѣлено било мѣстото до Асарето. Хотелътъ споредъ поимнитъ условия трѣбвало да бжде триетаженъ съ 120 стаи съ удобства, нѣколко отдѣления отъ 2—3 стаи. По сѣщия начинъ се проектирало да се направятъ модерни бани — едно казино по типа на тия въ странство. Предвиждало се и постройка на единъ павильонъ за музика. Мѣстото, което е било опредѣлено за постройка на хотелъ по генералния планъ влизало въ приморската градина.

На 16 VIII с. г. кметътъ е докладвалъ необходимостта отъ изпълнение на проектитъ по водоснабдяването, урегулиране и канализацията, като е подчерталъ, че всѣко забавяне е престъпно, че не трѣба да се пренебрегва всичко онова, което е нужно за да стане Варна модеренъ градъ съ всички удобства, градъ цвѣтуещъ, съ добро здравословно състояние. Мѣсторазположението на Варна е превъзходно, но подобряването занемарено и немарливостта не може да се продължава подчерталъ кмета.

Кметътъ е изтъкналъ, че е нуженъ единъ заемъ отъ 7 милиона, тегленъ на години и по нужда. За първата година ще сж нужни 2 милиона — единъ милионъ за погасяване стари дългове и единъ милионъ за докарване вода отъ „Харамидере“ и урегулиране първата улица, която ще трѣбва да се канализира.

Кметътъ е изказалъ вѣрата си, че правителството ще помогне, понеже по положението си за гр. Варна трѣбва да се грижатъ всички, като най-удобенъ пристанищенъ градъ, гдето се стичатъ за морски бани отъ цѣла България и ако се подобри града съ удобства ще има посетители отъ Ромъния и Сърбия. Кметътъ настоялъ да не се губи време.

Съветътъ, като взелъ предвидъ, че канализацията, водоснабдяването и урегулирането сж отъ първа нужда, защото Варна е единичкия градъ, който има най-много посетители отъ разни страни и е единъ отъ първитъ търговски градове, решилъ да се сключи единъ заемъ отъ 6 милиона лева и за целта е билъ упълномощенъ кмета да дири заемъ съ право на командировка въ странство.

На 21 I 1905 г. кметътъ е докладвалъ за сондажитъ, които биле направени съ Б. Н. Б. и въ странство и на 22 I 1905 г. общ. съветъ решилъ да сключи 6 милиона заемъ отъ Б. Н. Б. като е била избрана делегация да ходатайства за отпусане заема по законодателенъ редъ.

На 16 II с. г. е докладвано за заема и съветътъ не е утвърдилъ проекторешението за 6 м. заемъ. Отъ протокола съ дата 19 V 1904 г. е видно, че сж постъпили 7 планове за водоснабдяване и канализация за конкурсъ, а на 31 V с. г. е билъ прочетенъ протокола на журитъ и какви сж преимуществата на проектитъ и кои сж премирани. Първата премия е била дадена на Инж. В. Самсаровъ отъ София.

Нека споменемъ още нѣкои решения.

На 7. VII. 1904 г. на Женското д-во „Майка“ било отстъпено още мѣсто за да се продължи зданието, за да могатъ по-вече бедни деца да посещаватъ училището на сѣщото дружество.

На 20. IX. с. г. биле опредѣлени мѣста за училищни стопанства, а именно дворищата на училищата: Антимъ I, Лавренти, Отецъ Паисий, Ангеларий и Св. Сава.

На 14. XII. 1904 г. е била докладвана молбата на Варн. Гимн. д-во „Юнакъ“, съ която последното е искало да се отстъпи отъ общината мѣсто за постройка на салонъ за игри и забави. Било опредѣлено мѣстото до д-во „Майка“. На 28. II. 1905 год. е била наново избрана комисия, която да опредѣли мѣсто за сѣщата целъ и на 4. III. с. г. било решено да се отстъпи мѣстото, което е срещу д-во „Майка“ (сегашното мѣсто), а мѣстото до д-во „Майка“ е оставено за Митрополията.

На 4. III. с. г. е била опредѣлена комисия, която да посочи мѣсто, което да се отстъпи на Варн. Колоезачно д-во за Колодрумъ.

На 23. III. с. г. е било опредѣлено мѣстото, което се намира на лѣвата страна къмъ памучната фабрика „Князь Борисъ“ къмъ Паша-капусу.

На 11. IV. с. г. това решение било ревизирано и било опредѣлено мѣстото до гръцкитъ гробища — д-во „Гроздъ“, като е отстъпено само съ право на ползуване.

На 16. IV. с. г. е било решено да се направятъ подобрения въ приморската градина, да се направи нова цветарница, да се продължи оградата съгласно плана на градината, като се разшири и самата градина, да се направи желѣзна врата — ограда съ дължина, колкото е улица „Сливница“.

На 16 III 1905 г. за пръвъ пътъ било решено да се купи за 14600 лв. единъ ваякъ на тежестъ 11,000 кгр.

На 4 III 1905 г. е било разгледано заявлението на Варнен. Благотворително Театрално Д-во „Напредък“, съ което е молело да бъде призната театралната група на д-вото за общинска подъ контролата на кметството и това искане е било уважено.

Заслужава да се отбележатъ и следнитъ сведения.

Презъ 1904—1905 год. сж биле наети 7 частни помещения за училища (въ протокола сж изброени).

На 4 I 1905 г. сж разгледани заявленията на изъкон лица, съ които сж искали разрешение за

отваряне на кафе шантани, но съветътъ не е уважилъ искането имъ, защото е намърилъ, че не е въ интересъ на нравствеността, а напротивъ съ отварянето имъ ще се всява развратъ и общинската управа не бива да дава съдействие за безнравственостъ.

На 23 VIII 1904 г. е гласувана помощъ за погребението на Сп. Д. Спасовъ бившъ п. кметъ, тъй като е починалъ въ крайна сиромашия.

На 25 VIII 1905 г. кметътъ е докладвалъ, че отъ Кюстенджа щѣли да пристигнатъ 250 гости на 28 с. м. и решено било да се отпуснатъ суми за посрещането имъ.

Л. К. Бочевъ

Общинската служба по чистотата

Нуждата отъ чистота е всекому известна. Както отдѣлния човѣкъ, така и обществото има повелителенъ дългъ да взема всички мѣрки за подържането ѝ. Проникнатъ отъ такива именно разбирания, законодателятъ е задължилъ общинитѣ да упражняватъ съответната грижа, като имъ е далъ право да събиратъ срещу това известни приходи. Службата, която имъ е възложена е отъ общественно-хигиениченъ интересъ и за това тѣхното задължение да се грижатъ за чистотата не пада и когато нѣкои стопани желаятъ сами за себе си да иматъ тази грижа.

Въ по-големитѣ градове има специална служба по чистотата. Всѣки благоустроенъ градъ чувствува належащата нужда отъ такава. Тя обикновенно е създадена за да поддържа чистотата по улицитѣ, площадитѣ и въобще по всички обществени мѣста. Но задачата ѝ никжде не се ограничава само съ толкоза. Нейния обсегъ е много по-голямъ. Винаги въ грижитѣ ѝ лежи: 1. Помитането и поливането на улицитѣ, площадитѣ, пазарищата и изнасянето на събранитѣ тамъ смѣтъ, калъ, снѣгъ, ледъ и др.; 2. Вдигане смѣтъта отъ всички къщи (жилища и обществени учреждения); 3. Почистването на ямитѣ за нечистотии; 4. Издирване, почистване и запълване всички ями и локви съ застояла вода изъ града и покрайнинитѣ му; 5. Прибиране всички умрѣли животни, отнасянето имъ вънъ отъ града, заравянето имъ и пр. и пр.

За успѣшно изпълнение на тъй широката си задача тази служба се нуждае преди всичко отъ добра организация. Нужд-

на е строго дисциплинирана команда, съ отлична школовка, която бързо, съ достатъчно ръководство и контрола, да извършва всѣка възложена ѝ работа. Нуждни сж сжщо тѣхнически съоръжения, следователно и средства за набавянето имъ.

Преимуществото на чистенето, напримеръ на ямитѣ, съ специални за целта помпи, или изхвърлянето сметъта съ специални автомобили снабдени съ необходимитѣ затворени кофи и пр. и пр., е безспорно очевидно и не се нуждае отъ доказателства.

При положението, обаче, въ което е поставена да работи и се развива въпросната служба, тя не ще може никога да се издигне до необходимата висота. Преди всичко, не може да се създаде желаната организационна дисциплина. Известни сж всѣкому условията въ които е поставена една общинска служба. Честото смѣняне на персонала изиграва и тукъ много силно своята пагубна роля. Отъ друга страна и средствата съ които може да се разполага сж ограничени. Чл. 89 п. 8 отъ закона за градскитѣ общини, постановява: „прихода отъ сметъта не бива да надминава предвиденитѣ за тая служба разходи“.

При това положение е ясно, че много не може да се очаква, въпреки всичката добра воля на общинитѣ.

Така кретаха, сковани подъ сухитѣ форми на закона, всички общински сервиси, до влизане въ сила на закона за общинскитѣ стопански предприятия (1927 год.), който развърза рѣцетѣ на общинскитѣ управници и даде възможностъ на по-големъ

инициатива за стопанска дейност. Оформиха се самостоятелни стопански предприятия, които въпреки какъсия път, който сж изминали, се радват вече на едно завидно положение въ сравнение съ другитѣ общински служби. Чл. 143 отъ правилника за прилагане закона за общинскитѣ стопански предприятия разкъсва ограничителнитѣ рамки на закона за градскитѣ общини по отношение на приходитѣ за обособенитѣ въ самостоятелни предприятия общински служби, които не се съобразяватъ съ предвидения тамъ начинъ за определяне размѣра на такситѣ, защото не е

задължителенъ за тѣхъ.

Така само тѣзи сервизи могатъ да си набавятъ, и то въ непродължително време, необходимитѣ имъ средства за подобрене и разширение, или да сключатъ безъ особена трудностъ на по-износни условия заемни. Тѣхната самостоятелностъ гарантира и необходимата стабилностъ на персонала.

На този пътъ само, ако се постави и общинската служба по чистотата, ще може наравно съ другитѣ самостоятелни служби да се подобри, развие и успѣшно изпълни задачитѣ си.

Г. Долапчиевъ
общ. чиновникъ

Общинското стопанство за водоснабдяване, канализиране (и сметочистене!) на гр. Варна.

За ползата отъ общинскитѣ стопански предприятия и нуждитѣ, които ги наложиха, не искамъ да говоря, за да не ангажирамъ страницитѣ на вестника; това би било само празни думи, когато днесъ се намираме предъ факта, че такива предприятия трѣбва, нужно е и ще се организиратъ. Нѣщо по-конкретно е целъ на тия мои нѣколко реда, а именно:

Известно е, че е назначена отъ г-на Кмета комисия, която да проучи въпроса за отдѣлянето въ самостоятелно стопанство водно-канализационото отдѣление при общината. Въ своята заповѣдь г-нъ Кмета говори изрично именно само за стопанство за водоснабдяване и канализиране, безъ да се прави въпросъ за сметочистенето на града и респективно за смѣтководството по приходитѣ отъ тия общ. сервизи. Комисията, до колкото ми е известно, може би поради изричния текстъ на кметската заповѣдь, работи върху организирането на едно стопанство, съ обектъ водоснабдяване и канализиране на града.

Споредъ менъ, отъ гледището на практиката и економиката, водоснабдяването, канализирането, както и смѣточистенето трѣбва да вървятъ паралелно, организирани въ едно общо стопанство.

Азъ не знамъ мотивитѣ и съображенията на г-на Кмета, респ. Почитаемото Пост. Присѣствие, както и на комисията, да раздѣлятъ дветѣ отъ третата служба, но на-

лага се това общо стопанство отъ следнитѣ чисто практически и економически съображения:

1. Смѣтководството (водене партидитѣ на данъкоплатцитѣ). Сега при финансовото отдѣление има открити 8100 (осемъ хиляди и сто) смѣтки общо за вода, каналъ и смѣтъ. Ако се отдѣлятъ водата и канала отъ смѣтъта, ще се получи още едно смѣтководство съ още 8100 партиди и отдѣленъ персоналъ (книговодители). При една подобрена организация на смѣткитѣ, като се включи и воденето на водомѣрнитѣ партиди, надъ 400 на брой, което е една много важна служба, на която може би въ бъдаще ще се базиратъ приходитѣ отъ вода и при единъ сполучливъ, добъръ подборъ на лицата, ще бждатъ нуждни трима души книговодители, които всѣкога редовно ще правятъ записванията по книгитѣ, както и месечнитѣ провѣрки, които сж една счетоводна практическа необходимостъ. За отдѣлнитѣ 8100 смѣтки за смѣтъ ще бжде нуженъ не по-малкъ брой книговодители.

2. Събирането на приходитѣ. Ако за 8100-тѣ партиди сж нижни 8 (осемъ) души финансови пристави, за да събиратъ такситѣ за вода и каналъ, не по-малко отъ осемъ души ще бждатъ нужни да събиратъ такситѣ отъ смѣтъ. Практиката доказва, че не могатъ на едно лице финансовъ приставъ да се повѣрятъ повече отъ 1000 броя смѣтки, за да има той възможностъ

да опознае както общо своя районъ, така и платежеспособността на всѣки отдѣленъ данькоплатецъ, та да може при най-подходящъ моментъ да събере отъ данькоплатеца дължимата сума.

Улесняването на данькоплатците трѣбва да стане целъ на бждещето стопанство.

Видно е, че би се получило едно нежелано, поне отъ практиката и економиката, раздвоение и на инкасаторската служба, което раздвоение ще попречи значително за реализирането на предвиденитѣ въ бюджета приходи, особено отъ смѣтъ.

Като единъ много важенъ мотивъ за реализирането на това общо стопанство, което да включва въ себе си и службата по смѣточистенето (разходи и приходи отъ това) може да послужи още и обстоятелството, че облагането за смѣтъ и каналъ става по еднакво начало, именно на кв. м. застроена площъ, а отъ това се явява една безспорно желана еднаквостъ въ даннитѣ по облагането, която еднаквостъ неминуемо ще се наруши при раздѣлно воденитѣ смѣтководства и биха се създали неприятности съ данькоплатците.

Въ заключение може да се изведе следното:

Ако всичката тая реорганизация на службитѣ при общината се прави съ искрено желанието и намѣрение да се направятъ икономии отъ една страна и по добре, за по-голъма рентабилностъ, да се организиратъ тия служби, отъ друга страна, не може да не се предпочете такова едно общо стопанство за водоснабдяване, канализиране и смѣточистене на гр. Варна, предъ две отдѣлно съществуващи служби — отъ една страна стопанството за водоснабдяване и канализиране и отъ друга, службата по смѣточистенето, включая финансовата дейностъ по нея.

Икономитѣ, които биха се получили сж на лице. Персоналъ: ржководенъ, книговодители и фин. пристави, плюсь маса средства за веществени разходи.

Нѣкои твърдятъ, че смѣточистенето не било техническа работа, а чисто санитарна, затова то не можело да бжде заедно съ техническитѣ служби — водоснабдяване и канализиране. Разбира се това твърдение е толкова несъстоятелно, че не би трѣбвало и да се спори, но понеже много се държи на него, трѣбва да се отговори. Именно смѣточистенето е една чисто техническа служба, работа! Другъ е въпроса за санитарния контролъ, който се налага и какъвто има дори и тогава, когато нѣма организи-

рана служба за смѣточистене, въ селата: напимѣрь. А тукъ, тоя санитаренъ контролъ би могълъ еднакво добре да се упражнява, както при служба подъ ржководството на г. Кмета, финансовия началникъ, или началника на санитарното отдѣление, така и при едно стопанство, подъ ржководството на единъ директоръ, напимѣрь. Щомъ тоя контролъ се налага, то би могълъ да се намѣри единъ среденъ пътъ за контактъ между техническата служба и санитарния контролъ.

Други твърдятъ, че службата по смѣточистене била голѣма, а рентабилността слаба. Че работа, особено въ начало при организирането, ще има много, това е така, но иначе не може. А че това предприятие недостатъчно се рентира, това е твърдение не почиващо на проучвания. Азъ съжелявамъ, че не можахъ, въпреки нѣколкократното искане, да се сдобия съ данни за разходитѣ по сметочистенето, общо по техническата и контролна служби, за да отхвърля документирано това твърнение на нѣкои. Фактъ е, обаче, какво облози за сметъ годишно имаме около за 2 и пол-милиона лв., а разходитѣ далечъ не достигатъ тая цифра.

Азъ желая да вѣрвамъ, че така хвърлената тукъ идея ще намѣри вниманието на отговорнитѣ фактори и по силата на икономическитѣ и стопански закони ще получи реализирането си.

Поправка.

Въ бр. 287—88 въ бележкитѣ на Хр. Мирски *»Миналото на Варна и управницитѣ ѝ«* сж допуснати печатането погрѣшки — На стр. 4, пасажътъ „Руси Матеевъ завършилъ своето кметуване съ изказване къмъ него недовѣрие отъ съвета“. На 3 VII 1902 година съветътъ решилъ да го отстрани. Въ протокола четемъ следнитѣ причини: кметътъ протезиралъ провинени въ некоректностъ трѣбва да се постави края предъ „Едногласно“ и пр.) което се продължи съ следния текстъ: „и недобросъвестностъ чиновници, незачиталъ и игнориралъ правата на съвета и уронвалъ престижа му, продължително отсъствувалъ и отъ това страдали службитѣ, пропусналъ да свика съвета на III редовна сесия, допусналъ да станатъ разни злоупотребления и превишаване на службитѣ, видоизмѣнилъ нѣкои отъ решенията на съвета и пр. Следъ тоя пасажъ следва: Едногласно билъ прогласенъ за кметъ Петко Ив. Бакърджиевъ и пр.

ИЗЪ ОБЩИНСКИЯ СЪВЕТЪ

Заседание на 20.X 1932 г.

Присъжествуваха почти всички общински съветници.

Заседанието се откри въ 5.10 часа сл. обѣдъ

Кмета Ас. Брусевъ — Обявявамъ заседанието на извънредната ни сесия за открито, понеже имаме нуждния кворумъ.

Хр. Мирски — въ единъ отъ мѣстнитѣ вестници се изнесе, че единъ висшъ общински чиновникъ е поправялъ параграфитѣ на платежни заповѣди и пр. — По поводъ на това, питамъ постоянно присъствие, кой е този чиновникъ и какъ стои въпроса?—Сжщо така, моля да се внесе преписката по повдигнатия въпросъ за тапицировката на театра, ако назначената комисия се е произнесла.

Кмета — относно изнесеното въ в. „Варненски новини“ ще провѣря и отговоря, а по отношение преписката за тапицировката, заявявамъ Ви, че тя е привършена и ще бжде внесена въ съвета.

Авр. П. Гачевъ — по отношение изнесеното за поправка на нѣкакви параграфи можахъ да доловя, че има нѣщо подобно, но ще изуча по-добре въпроса и ще го изнеса предъ съвета.

П. Стояновъ — отъ спортната областъ и

други спортна организации въ града ни има подадени заявления за отпущане мѣсто за стадиумъ, обаче преписката и до днесъ не е внесена въ съвета за да се занимаемъ съ този въпросъ. Моля постоянното присъствие да я внесе въ едно отъ следнитѣ ни заседания.

Кмета—има такива молби, които ще ги разгледаме въ болшинството и следъ това ще ги внесемъ въ едно специално заседание за разглеждане.

Д. Явакевъ — обеща ни се по-рано, че постоянно присъствие ще излезе съ единъ обширенъ докладъ по бездомническия въпросъ, обаче и до сега не е даденъ такъвъ.

Кмета — ще го внесемъ следъ гласуването на бюджета.

Сега преминаваме къмъ дневния редъ, но понеже има спѣшни тържни преписки, които трѣбва да минатъ въ това заседание, моля почитаемия общински съветъ да се съгласи да прередимъ дневния редъ и да разгледаме тия преписки.

Докладва се тържната преписка по доставката на 2½ тона „Смулбитъ“ за поправка на китонирането на улицитѣ и др.

Кмета Ас. Брусевъ — докладва правилника за устройството на Варнен. Общин. Театръ

ПРАВИЛНИКЪ

за устройството на Общинския театръ — Варна

I.

Цель и устройство

Чл. 1.—Въ гр. Варна се образува общ. театръ, целта на който е да съдействува за художествено, културно и нравствено възпитание на гражданството.

Чл. 2.— Непосредственото управление и ржководство на общинския театръ въ Варна, съ всички негови функции, се възлага на единъ Директоръ-режисьоръ назначаванъ и уволняванъ отъ общинския съветъ, комуто е подчиненъ артистическия, техническия и административенъ персоналъ на театъра.

Чл. 3.— Директора-режисьора ржководи обучението на артиститѣ и инсцениране на пиеситѣ и въобще предприема всичко необходимо за доброто имъ изнасяне подпомаганъ отъ техническия и др. персоналъ на театъра по негово указание.

II.

Надзоръ отъ общината и театралния комитетъ.

Чл. 4.— Общия надзоръ върху театъра има общинския съветъ и специално „театралния комитетъ“, чийто съставъ се определя ежегодно отъ общ. съветъ.

Чл. 5.— Комитетъ решава въпроситѣ, които сж въ свръзка съ художественитѣ задачи на театъра, одобрява репертуара на трупата и дава преценка на пиеситѣ отъ културно, художествено и нравствено гледище.

Чл. 6.— Артистичния персоналъ на трупата ще се назначава и уволнява отъ Директора-режисьоръ въ съгласие съ театралния комитетъ.

Забележка: Техническият персоналъ заплащанъ отъ общината, както и ония служители, които ще получаватъ заплатата си

отъ общината ще се назначаватъ и уволняватъ направо отъ Кмета.

Чл. 7. — Бюджета на театъра по представление отъ Директора се одобрява отъ театр. комитетъ съвмѣство съ пост. пришествие.

Забележка: Паричнитѣ и вещественни и др. разходи, които общината ще прави за театъра—се одобряватъ отъ общ. съветъ.

Чл. 8.—Ценитѣ на мѣстата въ театъра за всички представления ще се опредѣлятъ отъ Директора-режисьоръ съвмѣстно съ театралния комитетъ.

Чл. 9 — Последния заедно съ държавния контролоръ ще преглежда отчетнитѣ книжа на театъра. За целта Директора-режисьоръ е длъженъ да представя въ общината ежемесеченъ и общъ годишенъ балансъ за смѣткитѣ на театъра.

Чл. 10.—Входнитѣ билети (се печататъ отъ театъра за негова смѣтка) и въобще всички кочани ще се пронумероватъ, прошнуроватъ и падпечатватъ отъ общината, за която целъ всичкитѣ напечатани кочани се предаватъ на общината — отделение финансово — и последната ще предава отъ тѣхъ на Директора-режисьоръ съобразно нуждитѣ на театъра. Въ края на всѣки месецъ употребенитѣ кочани ще се предаватъ въ общината за провѣрка и пазене въ архивата.

III.

Средства.

Чл. 11.—Средствата за театъра сж:

- а) Приходи отъ продажба на билети;
- б) отъ субсидии отпущани ежегодно при гласуването на общ. бюджетъ отъ съвета и Държавата;
- в) отъ бюфета пра театъра;
- г) програми и
- д) случайни.

Забележка: За всѣки продаденъ билетъ Управл. на театъра отпуска то 1 лв които се внасягъ седмично въ В. П. Банка за погашение дълга на последната срещу заемъ сключенъ за театъра.

IV.

Сграда и инвентаръ.

Чл. 12.—За нуждитѣ на театъра общината отпуща безплатно театралн. сграда на площ. „Независимостъ“ съ цѣлия инвентаръ и срока за използването се опредѣ-

ля отъ общ. съветъ безъ право на претостъжване другиму.

Забележка I: Презъ ваканционнитѣ дни, когато трупата нѣма да играе, общината ще има право да използва театъра заедно съ декоритѣ по начинъ какъвто намѣри за добре. Ваканционното време което ще бжде 2 месеца ще се опредѣля отъ театралния комитетъ съвмѣстно съ директора-режисьоръ.

Забележка II: Презъ днитѣ когато се даватъ представления отъ трупата въ новопостроения театъръ, общината се задължава да не отпуща лѣтния театъръ въ морската градина за игране на драми, оперети и ревюта.

Забележка III. Въ случай, че въ последствие театъра стане клонъ отъ Народния театъръ, то постановленията на чл. 12 отъ този правилникъ подлежатъ на ревизия отъ общ. съветъ.

Чл. 13. Всички мобили, декори, реквизити и пр., които се направятъ отъ управлението на театъра за нуждитѣ на театъра се съобщаватъ отъ Директора-режисьоръ на общинския домакинъ писмено и последния ги вписва въ инвентарната книга като общинско имущество и ставатъ собственостъ на общината.

Чл. 14. Сжествующитѣ общински мобили, декори, реквизити и др. ще се предаватъ при описъ на Директоръ-режисьора за обслужване на трупата, съ задължение да бждатъ повърнати на общината, заедно съ тия упоменати въ чл. 13, въ здраво състояние.

Чл. 15. Преобразуването на декоритѣ, реквизититѣ и пр. за нуждитѣ на театъра ще става съ съгласието и подъ контролата на съответния пом. кметъ и общинския домакинъ или неговъ замѣстникъ, като последния ще записва въ инвентарната книга това преобразуване.

Чл. 16. Всѣкаква повреда на театъра, мобилитѣ, декоритѣ, реквизититѣ и пр. отъ артиститѣ и служителитѣ при театъра, ще се обещетява отъ Управлението на театъра, като стойността ще се удържа отъ субсидията предвидена въ чл. 11 буква „б“ отъ тоя правилникъ, а недостига се изплаща отъ другитѣ приходи на театъра.

V.

Последни разпореджания.

Чл. 17. За вредитѣ причинени на лица въ театъра отговаря управлението на последния, а не общината.

Чл. 18. За всички задължения направени отъ управлението на театъра за нуждитѣ на последния отговаря това управление, а не общината.

Чл. 19. Директора-режисьоръ, артистическия персоналъ и всички други служащи въ театъра, които не се назначаватъ и уволняватъ съ заповѣдъ отъ Кмета, получаватъ възнаграждението отъ управлението на театъра.

Чл. 20. Директора-режисьоръ се задължава въ едно месеченъ срокъ отъ назначаването му да изготви и представи на Кмета подробенъ правилникъ за вътрешния редъ и управлението на Варн. общ. театъръ. Общинското управление съвмѣстно съ театралния комитетъ одобрява правилника за вътрешния редъ съ право да го видоизменява.

Чл. 21. Настоящия правилникъ влиза въ сила следъ одобрението му отъ общинския съветъ

Заседание на 24.X.1932 г.

Заседанието се откри въ 5 часа следъ обѣдъ отъ г. кмета Ас. Брусевъ.

Присѣдствуватъ почти всички общ. съветници,

К. Кондовъ — Отъ името на работническата група иска общинския съветъ да отправи протестъ до Министра на Вътрешнитѣ Работи, за безпричинното интерниране на Янко Спасовъ—Секретаръ на Работническата партия въ Кушу Кавакъ.

Кмета Ас. Брусевъ — Отговори че това не е отъ компетентността на общинския съветъ и че последния не може да се меси въ работата на административната властъ.

Присѣдени се къмъ утвърждаване на правилника на курортното стопанство, което ще носи името Общинско Курортно Стопанство — Варна. Въ него ще се включватъ: морската бани, курортното бюро и цвѣтнитѣ градини.

Присѣдени се къмъ приемане на правилника на Стопанството за водоснабдяване и канализация.

Н. Поповъ — Направи предложение щото събирането на сметъта да влезе въ общото стопанство за водоснабдяване и канализация, тъй като това деление ще бжде въ тежестъ на общината.

Кмета Ас. Брусевъ — Възприема напълно предложението на Н. Поповъ, като се внесе този въпросъ за разглеждане въ комисията и после се докладва въ общинския съветъ.

Ж. Желябовъ — Този въпросъ не може така лесно и повърхностно да се разреши. Да се постави въ друго заседание за обстойното му разглеждане.

А. Петровъ Напълно подкрепя мнението на Ж. Желябовъ.

Д. Кенковъ — Намира за съвсемъ излишно това намесване на сметъта въ общото стопанство вода и каналъ и намира, че по удобно би било сметъта да се включи къмъ курортното стопанство.

Д-ръ Неновъ — Нашата група нѣма да гласува ни за едното ни за другото предложение. Ние сме за обслужването на варненското гражданство съ вода и каналъ при минимални такси.

Поради изникналитѣ разни мнения по този въпросъ, отлагаме приемането на правилника за друго заседание, като се възложи на п. присѣдствие да излезе съ изложение, като проучи въпроса обстойно.

п. кмета С. Георгиевъ — Докладва нѣкои решения на комисията Т. З. С. отъ 21 и 24 IX н.г. и раздаване на бездомнически мѣста.

Станаха оживени дебати и пререкания по въпроса за отнемането мѣстото на наследниците на покойния Шиваровъ.

Кмета Ас. Брусевъ Докладва декларацията на директора-режисьора на общинския театъръ г. Ст. Бъчваровъ, който приема и се съгласява напълно съ предложенитѣ условия и правилникъ да организира театъра.

Натоварва се п. присѣдствие да изразходва опредѣлената отъ общината субсидия отъ 200 хил. лева за театъра както намира за най-добре.

Заседанието се закри въ 7 и пол. ч. вечеръта.

Идеята за построяване на модерен морски бани още презъ 1879 г.

(Изъ архива на варнен. народ. музей).

Тукъ предаваме едно официално писмо подъ № 164 отъ 27 септември 1879 на варненския руски вицеконсулъ до Константина Николаевича по горния въпросъ.

Въ края на миналия юлий, въ Варна пристигна земевладѣлецъ отъ Харьковската губерния колежкия съветникъ Ионинъ съ сина си Николая, поручикъ отъ 121 пѣхотенъ пензенски полкъ, съ целъ да измоли отъ мѣстното правителство разрешение за построяване на морски бани по образеца на сѣществуващи въ странство на подобни учреждения.

Това заведение се предполага какво, че Йо-

винъ ще построи собствено за руснацитѣ, които благодарение относителнитѣ удобства на съобщения между Варна и Одеса по море и относителната евтина животъ, могли да предпочитатъ варненскитѣ бани предъ Кримскитѣ, въ които всичко струва много скъпо.

Въ проекта представенъ на мѣстния градски съветъ, г. Ионинъ иска между другото: 1) отстъпване петъ хектара земя за 50 години, 2) отстъпване на каменния материалъ отъ мѣстната крепостъ за постройка на банитѣ и 3) освобождаване на заведението отъ всѣкакви повинности и общински данъци. Въ замѣна на това, наемателитѣ се задължаватъ да построятъ означеното заведение съ всички приспособления необходими за неговото назначение — на стойностъ сто хиляди франка; следъ изтичане на 50 години това учреждение постъпва въ пълна собственост на града съ всички негови пристройки. Освенъ това, тѣ се задължаватъ да плащатъ всички патентни данъци: за ресторанта намиращъ се при заведението, за издръжка на файтони и пр.

Но тоя проектъ не билъ приетъ напълно отъ градския съветъ. Отъ него било изказано мнение за възможността да се изпълнятъ предлагамитѣ отъ Ионина условия въ течение на не повече отъ 25 години. Съ това предложение на съвета наемателитѣ не се съгласиха, тъй като тоя периодъ отъ време е недостатъченъ за извличане полза отъ казаното заведение, за построяване на което тѣ се задължаватъ да изразходватъ единъ капиталъ отъ 100 хиляди франка.

Не влизайки въ разбирателство за това, до колко рускитѣ бани би имали значение за насъ въ

политическо или търговско отношение, азъ обрняхъ внимание на нашитѣ съотечественици на повече практическитѣ предприятия, които действително могатъ да окажатъ влияние за развитието на по близки и чести сношения между руситѣ и българитѣ. Азъ имъ препоръчахъ за необходимостта да разпространяватъ тукъ продажбата на руски произведения и издѣлия и за построяването на нѣкакви си руски промишлени фабрики въ тоя край, гдето не умѣятъ даже да обработватъ кожи...

При все това, г. г. Ионови останаха струва ми се, при своето намѣрение.

Заминявайки за нѣколко дни отпускъ за Русия, тѣ ми оставиха една записка отъ 12 септемврий съ молба да я представя на благоусмотрението на г. Руския дипломатически агентъ въ България. Устно тѣ ми заявиха, че желаятъ да получатъ съдействието на действителния статски съветникъ Давидовъ, ако би Негово Превъзходителство намѣри за достойно това тѣхно предполагаемо предприятие.

Изпълнявайки желанието на г. г. Ионови, като руски поданици, честь ми е да препроводя тукъ приложената тѣхна записка и, най-покорно да Ви моля, да ме удостоите съ уведомление за приема на проекта какъвто е изложенъ въ нея какъ ще бжде посрещнатъ въ управляемото отъ Васъ дипломатическо агентство.

А. И.

Варненския общински вестникъ е единствения въ Варна, който изразява най вѣрно и точно общата стопанска, финансова, благоустройствена и културна политика на общината.

Граждани, следете вашия органъ — Варнен. общ. вестникъ.

Годишенъ абонаментъ — 55 лева.